

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌میسری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • شماره: ۱۲۰۴۹۵۰۶۷۲۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۹۱ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: مصمیم

شترق

چهارشنبه ۲۵ مهر ۱۴۰۳ • ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۶ • ۱۶ اکتبر ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۹۵۰۰۴۹۵۰۱۲ صفحه

اذان ظهرتهران ۱۱:۵۰ • اذان مغرب ۱۸:۴۵ • اذان صبح فردا ۴:۴۹ • طلوع آفتاب ۶:۱۳

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

گزارش

چشمان شرقی

سرمایه اجتماعی نهفته در هنرچرا و شبکه‌های

مشارکت مدنی پیش‌شرط توسعه اقتصادی و

حکومت کاراست که مفهوم اعتماد و مشارکت از

مهم‌ترین مؤلفه‌های آن و نشان‌دهنده توجه به روابط

اجتماعی است. مجموعه‌ای از ساخت‌های اجتماعی در

نظام سیاسی خدالت دارند. بنابراین، قبل از آنکه

جهت‌گیری همیارانه (همیاری مدنی) در جامعه‌ای شکل

بگیرد، باید تمایل به مشارکت اجتماعی در آن جامعه

وجود داشته باشد. بالطبع در چنین فضایی، کنش

اجتماعی پیوسته بر کنش اجتماعی گسسته ترجیح داده

می‌شود و راه برای مشارکت سیاسی و جهت‌گیری‌های

همیارانه هموارتر می‌شود. درواقع جامعه مدنی از این

دیدگاه درصدد تأمین خدمات دولتی و مراقبت اجتماعی

است. سازمان‌های غیردولتی یکی از ابزارهای مهم توسعه

و یکی از اثرگذارترین و معتبرترین مלאک‌ها برای سنجش و

بررسی میزان مشارکت مردم در اداره امور کشور به شمار

می‌رود. در ایران‌زمین، حرکت‌های انسان‌دوستانه و

داوطلبانه از تاریخچه‌ای بس طولانی برخوردار است که

ریشه‌های آن را می‌توان در ارزش‌های ملی، سنت‌ها و

باورهای مذهبی جست‌وجو کرد. سازمان بهزیستی نیز با

اهداف اجتماعی و خیرخواهانه برای تأمین نیازهای

توان‌خواهان به عنوان یک گروه خدمت‌رسانی شناخته

می‌شود. به پاس شخصیتن سال استقلال ناینبایان و روز

جهانی عصای سفید در ۱۵ اکتبر (۲۳ مهر ۱۴۰۳) جمعی

از توان‌خواهان بینایی به دعوت دکتر سیدجواد حسینی،

ریاست جدید سازمان بهزیستی کل کشور، در سالن

همایش‌های حوزه ریاست آن سازمان گردهم آمدند. دکتر

حسینی و همکارانشان پس از ارائه گزارش‌های کتبی و

کیفی امور اداری و اجرایی خود، بر اعطای استقلال به

تشکل‌ها تاکیدهای پرلطمراقی کردند. باین‌حال، به قول

اهل فن‌شان این برنامه مجال شنیدن مطالبات جامعه

معلولین را بنا وجود همه شوق و ذوقی که برای

شنیدن‌شان داشت، از ایشان گرفت و انجام مصاحبه‌های

اثرگذار را بر مجالست با توان‌خواهان بینایی ترجیح دادند

و مانند زعمای پیشین این دستگاه، برای رسیدن به

جامعه‌ای مطلوب سالن را ترک کردند و افراد را ترغیب به

مطالعه آثار فاخر قلمی خود کرد. این امر موجب رنجش

و انتقاد جمعی از حضار شد. شرایط نامطلوبی که باعث

نامناسب‌بودن روابط اجتماعی جامعه هدف با دولت شده

است، این پرسش را مطرح می‌کند که تا کی این دستگاه

نسبت به به‌کارگیری توانمندی‌ها و مشارکت تشکل‌های

معلول، در ارائه خدمات اجتماعی، اقتصادی و رفاهی

مقاومت خواهدکرد و دولت خدمتگزار، چرا به این

بی‌اعتمادی‌ها با شفافیت رسیدگی نمی‌کند؟ امیدواریم

کارگروهی عادل و بی‌شخصداشت از دستگاه‌های

ذی‌صلاح به این نارسایی‌ها و ناکارآمدی‌ها در چارچوب

قانون خاتمه دهند. باز هم از برگزارکنندگان این هم‌اندیشی

که توانستند گزارش‌های کاری خود را برای خالی نبودن

عریضه ارائه دهند و جمع را با مطالبات و پرسش‌هایشان

واذکارند، صمیمانه سپاسگزاریم.

خارجی‌خوانی

فرار بزرگ

درحال حاضر رژیم صهیونیستی در غزه و لبنان در

حال جنگ است. این جنگ که به نظر نمی‌رسد

به‌زودی پایان یابد، سبب ویرانی گسترده در غزه و برخی

مناطق بیروت در لبنان شده است. به‌تازگی یک روزنامه

در اسرائیل از آمار گسترده مهاجرت از این بخش جهان

خبر داده است. طبق این گزارش بیش از ۴۰هزارو ۶۰۰

نفر در هفت ماه اول سال ۲۰۲۴ از سرزمین‌های اشغالی

به خارج مهاجرت کرده‌اند. به عبارت دیگر، اسرائیل

شاهد مهاجرت بی‌سابقه به خارج است؛ زیرا بیش از

۴۰هزارو ۶۰۰ نفر در هفت ماه اول سال ۲۰۲۴ از فلسطین

اشغالی به خارج مهاجرت کرده‌اند. این آمار میزان

آسیب گسترده این مهاجرت به رژیم اسرائیل در

طولانی‌مدت را حتی در مناطق دور از جنگ نشان

می‌دهد. بر اساس داده‌های منتشرشده، ۳۹ درصد

مهاجران در سال ۲۰۲۳ از مناطق ثروتمندتر در فلسطین

اشغالی یعنی تل‌آویو و منطقه مرکزی بوده‌اند. به

گزارش جماران، در گزارش این روزنامه آمده است میزان

مهاجرت در فصل تابستان افزایش یافته و تعداد

مهاجران ۵۹ درصد بیشتر شده است.

روز جهانی عصای سفید ۱۵ اکتبر هر سال (مطابق با ۲۴ مهر) گرامی داشته می‌شود. روزی است برای حمایت و آگاهی بخشی درباره حقوق افراد نابینا و کم‌بینا و گسترش شناخت عمومی از مشکلات و توانایی‌های این افراد. عصای سفید نمادی از استقلال و توانمندی افراد نابینا است. عکس: نگین همت‌زاده، ایسنا

ماجرای قطع سیمکارت و احیای قانون اقدامات تأمینی

ابراهیم ایوبی

وکیل دادگستری

بازجویی و بازپرسی قابلیت اعمال را ندارد؛ زیرا این محدودیت‌ها از جنس مجازات به حساب می‌آید. پنجم، مدت این مجازات‌های تکمیلی اصولا بیش از دو سال نیست. ششم، کیفیت اجرای مجازات‌های تکمیلی در چارچوب آیین‌نامه مصوب رئیس قوه قضاییه خواهد بود؛ پس دادگاه نیز برای اعمال آن با محدودیت‌هایی مواجه است. در اینکه قطع سیمکارت بتواند مجازات تکمیلی باشد نیز تردید جدی وجود دارد. امروز تلفن همراه ابزار ارتباطی ضروری بوده و نمی‌تواند بر فرض استفاده مجرمانه از آن مشمول توقیف و قطع شود.

ممکن است برای توجیه این عمل به ماده ۲۴۷ «قانون آیین دادرسی کیفری» (۱۳۹۲) نیز اشاره شود که بیان می‌کند: «بازپرسی می‌تواند متناسب با جرم ارتكابی، علاوه بر صدور قرار تأمین، قرار نظارت قضائی را که شامل یک یا چند مورد از دستوراتی زیر است، برای مدت معین صادر کند: الف، معرفی نوبه‌ای خود به مراکز یا نهادهای تعیین‌شده توسط بازپرس؛ ب، منع ارتكابی با وسایل نقلیه موتوری؛ پ، منع اشتغال به فعالیت‌های مرتبط با جرم ارتكابی؛ ت، ممنوعیت از نگهداری سلاح دارای مجوز؛ ث، ممنوعیت خروج از کشور». این مورد هم نمی‌تواند پشتوانه‌ای قانونی برای قطع سیمکارت باشد؛ زیرا اعمال آن توسط قضات

نقد هفته

نگاهی دوباره به افزایش ظرفیت پزشکی

امیرعربی

چشم‌پزشک

به‌طور مساوی تقسیم شده و به کاهش نرخ فرسودگی شغلی و افزایش کیفیت خدمات پزشکی منجر شود. در زمینه عدالت اجتماعی، افزایش تعداد پزشکان می‌تواند به بهبود دسترسی به خدمات درمانی در مناطق محروم و دورافتاده منجر شود. در بسیاری از کشورها، تمرکز پزشکان در شهرهای بزرگ و کمبود آنها در مناطق روستایی یکی از مشکلات اساسی است. با تربیت تعداد بیشتری از پزشکان، این احتمال وجود دارد که دولت‌ها بتوانند با ارائه سیاست‌های تشویقی، تعداد بیشتری از آنها را به مناطق محروم هدایت کنند. این امر می‌تواند به توزیع عادلانه‌تر خدمات بهداشتی کمک کرده و تفاوت‌های جغرافیایی در دسترسی به درمان را کاهش دهد. باین‌حال، افزایش ظرفیت پزشکی در آینده بدون چالش نخواهد بود. یکی از نگرانی‌های اصلی، کاهش کیفیت آموزش پزشکی است. با افزایش تعداد دانشجویان پزشکی، ممکن است دانشگاه‌ها و بیمارستان‌های آموزشی با کمبود منابع مواجه شوند و نتوانند به همه دانشجویان تجربیات عملی و آموزشی کافی ارائه دهند. این مسئله می‌تواند باعث تدریج پزشکی‌گانی با سطح کیفی پایین‌تر شود که قادر به ارائه خدمات باکیفیت نباشند. به همین دلیل، برای حفظ استانداردهای آموزشی نیاز است زیرساخت‌های آموزشی به میزان کافی تقویت شوند و سرمایه‌گذاری‌های لازم در این زمینه انجام شود. یکی دیگر از معایب

۱۸ سال

تصاویری از برخورد خشن مأموران ارتش اوکراین با جوانانی که در یک کنسرت حضور داشتند، منتشر شده است. مأموران در حال بازداشت مردانی بودند که در ارتش ثبت‌نام رادان به‌عنوان سفیر این پروژه فعالیت می‌کنند. این بررسی مدارک و بازداشت مردان در رستوران‌ها و میخانه‌های شهرهای دیگر منتشر شده بود. بر اساس قانون جدید بسیج عمومی که حدود ۱۰ ماه پیش تصویب شد، تمام مردان بین ۱۸ تا ۶۰ سال باید برای خدمت در ارتش ثبت‌نام کنند و مدارک را همراه داشته باشند.

شبکه‌خوانی

تحقیر زنان جلوه‌گری مردان

این روزها تعداد مردانی که روسری سر می‌کنند، آرایش زنانه می‌کنند و می‌رقصدند و آواز می‌خوانند، در شبکه‌های اجتماعی و برخی محصولات فرهنگی رو به افزایش است. دراین‌باره منتقدان هنری و حتی جامعه‌شناسان اعتراض کرده‌اند.

فردینس علیخوواه، جامعه‌شناس، در مطلبی به این پدیده اعتراض کرده است. او نوشته است: «معمولا در جشن‌های جامعه سنتی ایران نظیر عروسی‌ها، برخی مردان لباس زنانه می‌پوشیدند و با تقلید یا نمایش رفتار و گفتار زنان سعی می‌کردند موقعیتی کمیک ایجاد کنند تا دیگرانی که غالبا مرد بودند، بخندند. در این موقعیت‌ها، آنان بیشتر با ادا و اطوار دیگران را می‌خنداندند و کمتر با قق و غمزه سخنی می‌گفتند. مردان می‌خواستند مردان را بخندانند ولی برای این کار لباس زنانه می‌پوشیدند! در برخی اجتماعات، فردی که این چنین رفتار می‌کرد صورت خود را نیز می‌پوشاند تا مبادا پس از مراسم، همچنان سوزه خنده باشد یا حتی هدف انگ‌زنی بلندمدت اجتماع قرار گیرد.

هنوز هم در برخی استان‌های کشورمان این رفتارها شایع است». او سپس به ویدئویی که طی روزهای گذشته از یک مرکز ترک اعتیاد منتشر و واکنش برانگیز شده است، اشاره کرد. این جامعه‌شناس در ادامه گفت: «در این نوشته کوتاه قصد ندارم به موضوع «زن‌پوشی» بپردازم، چراکه بحث مفصلی است. مسئله این نوشته موضوع نوظهور دیگری است. آنچه تعجب مرا به‌عنوان یک پژوهشگر اجتماعی در یکی، دو سال گذشته برانگیخته، افزایش زنانه‌پوشی به‌اصطلاح «اوتفرشا» و کم‌بین‌ها و تلاش برای جذب مخاطبان در رسانه‌ها و به‌طور خاص شبکه‌های اجتماعی نظیر اینستاگرام است. به‌طور مشخص، منظرم مردانی هستند که لباس زنانه می‌پوشند، آرایش غلیظ می‌کنند و تصویری گل‌درشت و مبالغه‌آمیز از موضوعی مرتبط با زنان در زندگی روزمره نظیر خرید، کارهای خانه، میهمانی و… به تصویر می‌کشند. مشاهدات منظمی که دارم بیانگر افزایش روزافزون چنین ویدئوهایی در شبکه‌های اجتماعی است.»

او در ادامه گمانه‌های خود درباره ازباید

این روند را چنین دسته‌بندی کرد و نوشت:

۱- «توسل به هر راه و روشی برای جذب فالور (دنبال‌کننده) در شبکه‌های اجتماعی

۲- جذابیت احتمالی تضاد موجود

در تصویر برای مخاطب یعنی مردی که زن‌پوش است و مانند زنان رفتار می‌کند.

۳- قدرت‌گرفتن زنان در جامعه و استقبال بخشی از مردان از چنین ویدئوهایی که به شکلی مستقیم یا غیرمستقیم زنان را تحقیر و کوچک می‌کند.

۴- وجود سنت تحقیر و تمسخر زنان و زنانگی در جای‌جای زندگی روزمره ایرانی که به اشکال مختلف در حال بازتولید است.

۵- فقدان سواد رسانه‌ای تولیدکنندگان

محتوا در شبکه‌های اجتماعی و به‌طور خاص فقدان آشنایی با نشانه‌شناسی تصویر

۶- کم‌آوردن سوزه برای تداوم تولید محتوا و هراس از دست دادن فالور…».

او در بخش دیگری از مطلبش در

صفحه شخصی خود نوشت: «با پدیده

«زنانه پوشی» به‌ویژه در عرصه رسانه و سرگرمی در سایر کشورها آشنایی نسبی دارم

و تاکنون منابع مختلفی را مرور کرده‌ام. به

کمانم هر پدیده را باید در زمینه تاریخی و

اجتماعی خاص خودش بررسی کرد، در

نظر گرفت و درباره آن به قضاوت نشست.

وضعیت زنان در کشورهای توسعه‌یافته

لزوما مانند ایران نیست و به همین دلیل

زنانه‌پوشی در عرصه هنر و سرگرمی آنان

و اثرگذار آراش بر مخاطب نیازمند تبیین

و تحلیل متفاوتی است. محتوایی که این

روزها در خصوص زنانه‌پوشی در پلتفرمی

نظیر اینستاگرام می‌بینیم، در اغلب موارد

تحقیرآمیز و تمسخرآمیز است و در نهایت

حاصل آن بازتولید کلیشه‌های سنتی نسبت

به زنان است و این امر بی‌تردید گامی به

جلو محسوب نمی‌شود. افزون بر این، در

جامعه‌ای که نهادهای مختلف اجتماعی

به اشکال گوناگون راه پیشرفت زنان را

ناهموار می‌کنند، تولید چنین محتوایی

(بدون دقت‌ها و ملاحظات اجتماعی)

منصفانه نیست.»

این جامعه‌شناس از مخاطبان در

شبکه‌های اجتماعی خواسته است

«در تمسخر و تحقیر زنان این سرزمین،

حداقل شما بـا نهاد‌های اجتماعی

همدمست نشوید.» او سخن خود را

با یادآوری این نکته پایان داده است:

«کاربران شبکه‌های اجتماعی! «توجه»

شما در عصر کنونی کالایی باارزش

کپرتنشین می‌پردازد و برای جلب توجه عموـم، حمایت

خیرین و رایزنی با مراجع تأثیرگذار، به‌عنوان سفیر این پروژه انتخاب شده است.